

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37Ek/1157/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121300366
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121300366.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, proti povinnému: BAMA servis s.r.o., so sídlom Kukučínova 250/3, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36 719 307, na vymożenie pohľadávky vo výške 756,77 eura s príslušenstvom a iných trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/1157/2021 zo dňa 2. júna 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/1157/2021 zo dňa 2. júna 2021, **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymożenia sumy 756,77 eura a iných trov exekúcie. Ako exekučné tituly pripojil výkazy nedoplatkov, ktoré vydala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., č. 1510612913 zo dňa 24. 09. 2015, vykonateľný dňa 16. 10. 2015 a č. 1510786713 zo dňa 20. 11. 2015, vykonateľný dňa 19. 12. 2015. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z. z.“ príp. „ZoUNEK“).

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 37Ek/1157/2021 zo dňa 2. júna 2021 súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymożenia trov exekúcie oprávneného vo výške 42 eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol. Uplatnenie nároku zo strany oprávneného v uvedenej časti, vyšší súdny úradník považoval za nedôvodné a v rozpore so zákonom.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, oprávnený v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť. Uviedol, že v predmetnom konaní si neuplatňuje trovy exekúcie, ale príslušenstvo pohľadávky. Ust. § 9 ods. 3 ZoUNEK vylučuje možnosť uplatniť si iné trovy exekúcie avšak § 9 vôbec nepojednáva o príslušenstve pohľadávky. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie je podľa jeho názoru exekučným titulom podľa ZoUNEK. Navrhol preto, aby súd sťažnosti oprávneného v plnom rozsahu vyhovel, zrušil napadnuté uznesenie a vydal poverenie príslušnému súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie vo výške, ktorú si oprávnený uplatnil v návrhu na vykonanie exekúcie. Záverom konštatoval, že ním vyslovený právny názor je v súlade s rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp.zn.: ÚS 239/2020-18, ÚS 235/2020-18, ÚS 236/2020-18, ÚS 291/2020-18, ÚS 218/2020-18, ÚS 219/2020-18, ÚS 240/2020-19, ÚS 237/2020-18, ÚS 238/2020-18, ÚS 239/2020-19, ÚS 263/2020-18, ÚS 255/2020-18, ÚS 256/2020-33, ÚS 258/20220-17, ÚS 257/2020-18) v závere ktorých súd konštatuje, že oprávnenému nič nebráni podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, v rámci ktorých so môže uplatniť aj náhradu paušálnych trov starej exekúcie ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

4. Sudca k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preštudovaní veci sa sudca stotožnil s dôvodmi uvedenými vyšším súdnym úradníkom v napadnutom rozhodnutí a preto v zmysle § 250 ods. 1 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. Pokiaľ oprávnený tvrdí, že si uvedené nároky voči povinnému uplatňuje ako príslušenstvo pohľadávky, podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, k takémuto príslušenstvu nedisponuje oprávnený spôsobilým exekučným titulom voči povinnému. Náklady spojené s uplatnením alebo bránením práva sa nestanú príslušenstvom pohľadávky skôr, než je o nich príslušným orgánom rozhodnuté. Aj v tejto súvislosti súd potom dospel k záveru, že oprávnený nedisponuje exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné viesť exekúciu voči povinnému, v časti súm zamietnutých napadnutým uznesením.

11. Rovnako pôvodné poverenie na vykonanie exekúcie nie je exekučným titulom, rovnako tak ako nie je exekučným titulom ani Upovedomenie o začatí exekúcie/Upovedomenie o zastavení exekúcie, v ktorom sú tieto trovy pôvodnej exekúcie uvedené. Z ustanovenia § 3 ods. 2 ZoUNEK vyplýva zákonná prezumpcia, že ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie (kam zaradzujeme nielen trovy súdneho exekútora ale aj trovy oprávneného - trovy oprávneného pri exekúcii zahŕňajúce súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia), a preto aj náklady, ktoré s tým oprávnenému vznikli či už v pôvodnej alebo novej exekúcii (okrem súdneho poplatku za nový návrh na vykonanie exekúcie), však znáša sám oprávnený, nakoľko vo výsledku bol s podaním predchádzajúceho návrhu na vykonanie exekúcie neúspešný. Pokiaľ oprávnený argumentuje, že v prípade ak je niekto nemajetný, nie je možné automaticky vyvodit', že exekúcia je zatiaľ neúspešná, súd konštatuje, že nemajetnosť povinného a s tým súvisiaci neúspech oprávneného v exekúcii je zafinovaný aj v Exekučnom poriadku v § 61n ods. 1 písm. c) a d) pre exekúcie začaté po 01. 04. 2017, a teda v zmysle týchto ustanovení sú exekúcie zastavené súdnym exekútorom pričom v rámci Upovedomenia o zastavení exekúcie si súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie, na ktorých náhradu je zaviazaný oprávnený. To či a v akom rozsahu súd priznal oprávnenému trovy exekúcie oprávneného v poverení na vykonanie exekúcie v tomto smere nie je rozhodujúci, oprávnený stráca nárok na ich náhradu v rámci exekúcie, nakoľko nemajetnosťou povinného bola exekúcia zastavená. Úmyslom zákonodarcu v súvislosti so ZoUNEK bolo nastavenie obdobného režimu aj na staré exekúcie, avšak oprávneným sa umožnilo opätovne si podať návrhy na vykonanie exekúcie.

12. S poukazom oprávneného na citované uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky súd predovšetkým uvádza, že rozhodnutia súdov nie sú uznané za formálne pramene práva, nakoľko v súdnom spore ide vždy o individuálne posúdenie skutkového stavu, ktorý súd právne posudzuje. Aj s prihliadnutím na čl. 2 ods. 3 CSP je potrebné uviesť, že dôležité je predovšetkým dôkladné a presvedčivé odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít a nie povýšenie rozhodnutí súdov na formálny prameň práva. Rozhodnutie, na ktoré poukazuje oprávnený je rozhodnutím, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť ako zjavne neopodstatnená a podstatná a najrozsiahlejšia argumentácia sťažovateľky smerovala k námietke protiústavnosti samotnej úpravy zákona č. 233/2019 Z.z. najmä v časti úpravy povinnosti oprávneného hradiť paušálne trovy

starej exekúcie v prípade jej zastavenia. Exekučný súd vo všeobecnosti uvádza, že je predovšetkým sporné, či uvedené rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky je možné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, pokiaľ išlo o rozhodnutie, ktorým bola ústavná sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená a ktorej predmetom bolo posúdenie Upovedomení o zastavení starých exekúcií vydaných súdnym exekútorom a nie prieskum nároku oprávneného na náhradu uhradených trov starej exekúcie (ktorý je predmetom sťažnosti oprávneného). Z dôvodu absencie bližšieho odôvodnenia uvedenej vety v rozhodnutí je následne sťažená (ak nie priamo nemožná) pozícia exekučného súdu dôkladne odôvodniť odklon od uvedenej vety. Súd sa preto okrem vyššie uvedeného obmedzil na konštatovanie, že podľa jeho názoru nejde o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, keď uvedená otázka nebola predmetom prieskumu Ústavného súdu Slovenskej republiky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, z dôvodu absencie exekučného titulu na vymáhanie uvedeného nároku, z dôvodu neúspechu oprávneného v zastavenej exekúcii zo zákona, z dôvodu výslovného znenia ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., podľa ktorého oprávnený má nárok iba na náhradu súdneho poplatku za opätovne podaný návrh, dospel súd k záveru, že v novom exekučnom konaní nemá oprávnený nárok na vymoženie náhrady iných trov vo výške 42 eur od povinného, ktoré uhradil súdnemu exekútorovi na základe Upovedomenia o zastavení starej exekúcie, čo ale neznamená, že si ich nemôže v opätovnom návrhu na vykonanie exekúcie uplatniť. Oprávnený nedisponuje exekučným titulom na ich vymáhanie a iné trovy ako zaplatený súdny poplatok nie je možné podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. od povinného vymáhať. Nejde ani o trovy exekúcie oprávneného. Preto podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku je daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v časti 42 eur.

13. K veci vid' aj právny názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 557/2021-13 zo dňa 14. októbra 2021.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.